

Sygn. akt IV U 1655/14

POSTANOWIENIE

Dnia 9 stycznia 2015 roku

Sąd Okręgowy w Tarnowie Wydział IV Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie: SSR (del) Jacek Liszka

po rozpoznaniu dnia 9 stycznia 2015 roku

na posiedzeniu niejawnym w Tarnowie

sprawy z odwołania M. H.

od decyzji ZUS Oddział w T. z dnia 10.09.2014 roku

o wysokość emerytury

postanawia:

umorzyć postępowanie

UZASADNIENIE

Decyzją tymczasową z dnia 10 września 2014 roku ZUS Oddział w T., na podstawie przepisów ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach

i rentach z FUS (Dz. U. z 2013 r. poz. 1440 ze zm.) przyznał M. H. zaliczkę na poczet przysługującej emerytury od dnia (...) roku r., tj. od osiągnięcia wieku emerytalnego. Ubezpieczona zaskarżyła tą decyzję zaliczkową odwołaniem.

Dnia 18 grudnia 2014 roku organ rentowy – załatwiając wniosek z dnia 30.07.2014 roku - wydał decyzję ostateczną ustalając wysokość emerytury odwołującej się.

Sąd rozważył, co następuje:

Wszczynające postępowanie sądowe odwołanie od decyzji organu ubezpieczeniowego pełni rolę pozwu (por. postanowienie SN z dnia 19.06.1998 r., II UKN 105/98, OSNAPiUS 1999/16/529). Stosownie do treści art. 355 §1 kpc Sąd umarza postępowanie, jeżeli powód cofnął ze skutkiem prawnym pozew lub gdy wydanie wyroku stało się z innych przyczyn zbędne lub niedopuszczalne.

W niniejszej sprawie, wobec przedstawionego powyżej stanu faktycznego, nie może być jakichkolwiek wątpliwości, iż M. H. wniosła odwołanie od decyzji z dnia 10.09.2014 roku. Była to decyzja tymczasowa przyznająca jej zaliczkę na poczet przysługującej emerytury. W decyzji tej ZUS wyraźnie zaznaczył, że jest to decyzja zaliczkowa, a decyzja ostateczna wydana zostanie po wyjaśnieniu wszystkich okoliczności. I taka decyzja ostateczna została wydana dnia 18 grudnia 2014 roku w której organ rentowy ostatecznie ustalił wysokość emerytury odwołującej się. Rozpoznawanie więc obecnie odwołania od decyzji zaliczkowej z dnia 10.09.2014 roku, badanie czy zaskarżona decyzja była zasadna i zgodna z prawem, czy odwołanie zasługiwało na uwzględnienie jest obecnie niecelowe – w rozumieniu art. 355 § 1 kpc – albowiem zaskarżona decyzja była tylko decyzją tymczasową, zaliczkową i ostatecznie rozpoznanie wniosku odwołującej się o emeryturę z dnia 30.07.20134 roku nastąpiło w decyzji z dnia 18.12.2014 roku.

Podkreślić należy, że zgodnie z art. 120 ust. 1 ustawy o emeryturach i rentach z FUS jeżeli prawo do świadczeń zostało udowodnione, ale zainteresowany nie przedłożył dowodów niezbędnych do ustalenia wysokości świadczeń, organ rentowy przyznaje zainteresowanemu świadczenia w kwocie zaliczkowej zbliżonej do kwoty przewidywanych

świadczeń. Przyznanie świadczenia emerytalno- rentowego w kwocie zaliczkowej nie kończy zatem postępowania w sprawie. Ostateczne ustalenie wysokości świadczenia, po przedłożeniu dowodów niezbędnych do jej określenia, następuje na podstawie tego samego wniosku, na podstawie którego przyznano świadczenia w wysokości zaliczkowej (por. wyrok SN z dnia 26 kwietnia 1994 r., II URN 2/94, OSNP 1994, nr 3, poz. 47).

Brak jest podstaw do potraktowania wniesionego odwołania jako odwołania od decyzji ostatecznej z dnia 18.12.2014 roku. Odwołanie od decyzji nie może być bowiem skutecznie wniesione jeszcze zanim ta decyzja zostanie wydana i doręczona ubezpieczonemu, zanim powziął wiadomość o wydaniu decyzji. Nie można wnosić odwołania niejako na przyszłość.

Nadmienić należy jednak, iż takie rozstrzygnięcie w żaden sposób nie pozbawia ubezpieczonej prawa skierowania sprawy do Sądu celem kontroli prawidłowości rozstrzygnięcia sprawy o wysokość emerytury. Wydana bowiem dnia 18.12.2014 roku ostateczna decyzja podlega normalnemu tokowi zaskarżenia. Jest ona zaskarżalna. Powinna więc zostać, jeżeli nie zostało to jeszcze uczynione, doręczona ubezpieczonej. W terminie miesiąca od jej doręczenia M. H. będzie mogła wnieść od niej odwołanie (art. 477⁹ kpc).

Mając powyższe na uwadze, na mocy powołanego przepisu art. 355 § 1 kpc, Sąd postanowił jak powyżej.